

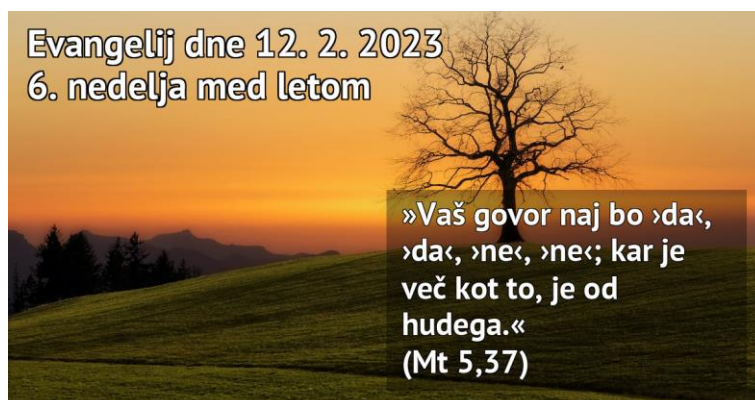
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

12. februar 2023

NEDELJA	6. MED LETOM
12.02.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Nežo in Slavka Cočan, obl. 10.00 za +Antonijo in Rudija Verdel, obl.
Ponedeljek	Kristina
13.02.	18.00 za +Alojza Golčer
Torek	Valentin
14.02.	18.00 za +Marijo in Jožeta Videnšek, obl.
Sreda	Klavdij
15.02.	18.00 za +Franca in Julijano Špeglič in Karlja Lobnikar
Četrtek	Julijana
16.02.	8.00 na Pernovem za +Avgusta in Amalijo Pečnik ter družini Štamol in Pečnik
Petek	Aleš
17.02.	18.00 za +Zofijo in Franca Novak z Gorice
Sobota	Flavijan
18.02.	8.00 za +Romana in Jožico Vipavc, obl.
NEDELJA	7. MED LETOM
19.02.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Justino in Jožeta Veber ter Janeza Pohole, obl. 10.00 za +Alojza Golčer

6. NEDELJA MED LETOM

EVANGELIJ

Jezus dopolnjuje postavo

Iz svetega evangelija po Mateju

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Ne mislite, da sem prišel razvezat postavo ali preroke; ne razvezat, temveč dopolnit sem jih prišel. Resnično, povem vam: Dokler ne preideta nebo in zemlja, ne bo prešla niti ena črka ali ena črtica postave, preden se vse ne zgodi. Kdor bo torej kršil eno od teh, pa čeprav najmanjših zapovedi in bo tako ljudi učil, bo najmanjši v nebeškem kraljestvu. Kdor pa jih bo izpolnjeval in učil, bo velik v nebeškem kraljestvu. Kajti povem vam: Če vaša pravičnost ne bo večja kakor pravičnost pismoukov in farizejev, ne pridete v nebeško kraljestvo.

Slišali ste, da je bilo starim rečeno: ›Ne ubijaj! Kdor pa koga ubije, pride pred sodišče.‹ Jaz pa vam pravim: Vsak, kdor se jezi na svojega brata, zasluži, da pride pred sodišče. Kdor pa reče bratu ›tepec‹, zasluži, da pride pred véliki zbor; in kdor mu reče ›norec‹, zasluži, da pride v peklenški ogenj!

Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi, pusti dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi z bratom, potem pa se vrni in daruj svoj dar. Spravi se hitro s svojim nasprotnikom, dokler si z njim še na poti, da te nasprotnik ne izroči sodniku, sodnik pa pazniku, da te vrže v ječo. Resnično, povem ti: Ne prideš od tam, dokler ne plačaš vse do zadnjega novčiča.

Slišali ste, da je bilo rečeno: ›Ne prešuštvuj!‹ Jaz pa vam pravim: Kdor koli s poželenjem gleda žensko, je v srcu že prešuštoval z njo.

Če te desno oko pohujšuje, ga iztakni in vrzi od sebe; kajti bolje je zate, da izgubiš en del telesa, kakor da bi bilo vse tvoje telo vrženo v pekel. In če te desna roka pohujšuje, jo odsekaj in vrzi od sebe, kajti bolje je zate, da izgubiš en del telesa, kakor da bi vse tvoje telo prišlo v pekel.

Rečeno je bilo: »Kdor se loči od svoje žene, naj ji dá ločitveni list.« Jaz pa vam pravim: Kdor se loči od svoje žene, razen če zveza ni bila zakonita, je kriv, da ona prešuštvuje. In kdor se z ločeno oženi, prešuštvuje.

Dalje ste slišali, da je bilo starim rečeno: »Ne prisegaj po krivem; izpolni pa, kar si prisegel Gospodu!« Jaz pa vam pravim: Sploh ne prisegajte! Ne pri nebu, ker je Božji prestol, ne pri zemlji, ker je podnožje njegovih nog, ne pri Jeruzalemu, ker je mesto vélikega kralja. Tudi pri svoji glavi ne prisegaj, ker niti enega lasu ne moreš narediti belega ali črnega. Vaš »da« naj bo »da«, in vaš »ne« naj bo »ne«; kar je več kot to, je od hudega.«

OD BESED K DEJANJEM

Nemški novinar Franz Alt, ki je v osemdesetih letih prejšnjega stoletja veliko pisal o nevarnosti atomske vojne, o krivicah in nasilju, je v nekem srečnem trenutku odkril zase svetopisemsko besedilo, ki smo mu prisluhnili v današnjem evangeliju. »Govor na gori me je zgrabil in me ne spusti več,« je zapisal, »meni, da mimo njega ne more nihče.« In kaj je vendar v tem govoru, da ostaja tako živ?

Glavni razlog je v tem, da hoče premagati najusodnejši razkol v krščanstvu, to je razkol med vero in vsakdanjim življenjem, med vero in poklicem, med vero in javnim, tudi političnim delovanjem. To bi lahko imenovali razkol med nedeljo in delavnikom. Ljudje s takšnim mišljenjem govorijo: »Vera je nekaj, kar opravi in odključam v nedeljo dopoldan, potem pa me en teden ne zanima več. V ponedeljek je služba, tam moraš biti realist, tam ni prostora za sanjarjenje in romantiko evangelija. Jezus je dober za nedeljske pridige, toda na delovnem mestu, v javnem življenju, v politiki je neuporaben. Kaj pa naj tam počneš npr. z njegovim načelom nenasilja, odpuščanja, ljubezni do sovražnikov?«

Če bi ta govor zares prebrali in premislili, bi v njem odkrili vse kaj drugega kot sanjarjenje in romantiko. To je besedilo s silnim nabojem in zahtevami. Človeka ne nagovarja nekje na površju, ampak nelagodno sega v njegovo notranjost. Kaže pot do samospoznanja in do spoznanja sveta. Ni tolažba, ampak predlog in načrt za ta svet, in sicer za boljšega! Če Jezus blagruje tiste, ki delajo za mir, če govori o spravi, odpuščanju, nenasilju, ljubezni, to ni svetobežna morala, ampak beseda, ki spreminja svet.

Vzemimo samo tisto misel, ko Jezus pravi: »Vašim prednikom je Mojzes ukazal.: Ne ubijaj!« Ob tem človek brž samovšečno pomisli, češ, nikogar nisem ubil. A Jezus me od zunanosti lepo popelje v notranjost, ko pravi: »Jaz pa vam pravim: Vsak, kdor se jezi na svojega brata, je v srcu že postal ubijalec in zasluži, da pride pred sodbo.« Tu je konec izmikavanja in opravičevanja. Ta beseda zadene vsakega. Vabi od zunanosti v notranjost, od videza k resnici, onkraj mask in lepih besed. Prevedimo ga v življenje.

Po: B. Dolenc

Jezus v današnji Božji besedi razloži vrsto nasprotij med starodavnimi zapovedmi in tem, kar pravi on. Vsako nasprotje začne: »Slišali ste, da je bilo starim rečeno...« In nato zatrdi: »Jaz pa vam pravim ...«. Kot na primer: »Slišali ste, da je bilo starim rečeno: Ne ubijaj! Kdor pa ubije, bo kriv pred sodbo. Jaz pa vam pravim: Vsak, kdor se jezi na svojega brata, bo kriv pred sodbo« (Mt 5,21–22). Šestkrat je Jezus tako rekel. Tak način govorjenja je na ljudi naredil velik vtis in jih prestrašil, saj je namreč s tem »Jaz pa vam pravim«, vzel za svoje avtoriteto Boga, ki je vir postave. Jezusova novost je v tem, da on napolni zapovedi z Božjo ljubeznijo, z močjo Svetega Duha, ki prebiva v njem. Tudi mi se lahko po veri v Kristusa odpremo delovanju Svetega Duha, ki nas bo usposobil za življenje po Božji ljubezni. Saj vsaka zapoved v resnici postane zahteva po ljubezni. Vse se namreč združijo v eno zapoved: Ljubi Boga z vsem srcem in ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.

Papež Benedikt XVI.